

כדורגל

הכרעה בין אריות

בפתח תקוה רואים במפגשי הכדורגל הי גערכים בין שתי היריבות המקומיות, נטבי והפועל, לא רק תחרות ספורטאית. המאבק בין השתיים משמש בעיני בני פתח תקוה כהתגלמות החדשה של המאבק מאז יסוד המושבה, בין הפועלים לבועים.

אולם מיפגש השנה הראשון טמן בקרבו יותר מתח מתמיד. הוא קיבל הפעם משמעות נוספת, אישית. מאחר שג'ק גיבונס, מאמנה הבריטי של נבחרת ישראל לשעבר, קיבל את אימונה של הפועל פתח תקוה ואילו את מכבי המקומית מאמן סגנו לשעבר, אליעזר שפיגל, הרי ההתמודדות בין הקבוצות נר אתה כהתמודדות בין שני המאמנים.

כשעלו שתי הקבוצות, השבת, להתמודדות מחודשת על מגרש הפועל פתח תקוה, היו לשתיהן סיכויים כמעט שווים לזכות בנצחון.

ביקור בשני מוגרשים. כשעלו ה קבוצות על המגרש, מהר שפיגל לחוץ את ידו של הבוס לשעבר, גיבונס. רק שבוע קודם לכן זכה שפיגל בנצחון אישי על מאמן הפועל תל אביב, איובנצ'יק היוגוסלבי, כשמכבי פתח תקוה ניצחה את הפועל 4:0. תוך ארבעים דקות, הלך והסתמן ניצחון אישי נוסף לזכות שפיגל.

המאבק, שהיה כמעט שקול, הוכרע בדקה ה-42, כשהשופט פרינר פסק בעיטת 11 מטר לזכות מכבי. עמיחי כרמלי ניגש לבעוט. בשבת הקודמת, כבש עמיחי את שער הפועל תל אביב בבעיטת 11 לפינה הימנית של שערו של חודורוב. ויטוקר, שוער הפועל פתח תקוה שידע על תכונתו של עמיחי לבעוט לימין, זינק עם הבעיטה לפינה הימנית, אולם הכדור התגלגל בשקט למרכז ולשער.

כעבור ארבעים דקות נוספות, כבש בן דודו של עמיחי, אמנון כרמלי, שער נוסף למכבי. נצחונה של מכבי היה ברור ומוצק. אולם פרינר השופט, שהרגיש בטעויות השיפוט של עצמו, פסק בדקה האחרונה ממש, בעיטת 11 לזכות הפועל, שהקטינה

ראיתי מישחק כדורגל בלונדון והגעתי למסקנה כי גם אצלנו צריך להיות כמו אנגרים

מקום. לכל קבוצה יש אוהדים משלה, הם באים עם אקדחים ורעשנים, אבל לכל מבצע יפה — של איזה שחקן שלא יהיה — מוחאים כף כולם.

בשעת המשחק אף אחד לא פורץ בזעקות שמפחידות את כולם: "גרנינג! ארטיק!" האנגלים לא אוהבים לאכול במגרש. הם אוהבים רק תה. ותה אי אפשר להביא למגרש. ראיתי שמוכרים גם בנים וגרעינים, אבל אף אחד לא קונה. זה בטח מפני שלאנגלים לרוב אין שיניים, והם לא טובים לים בוטינג. כמו רד שיקלטון מטאנדרנד, שבא לארץ בלי שיניים.

במקום זה האנגלים מתרכזים במשחק. מי שלא רגיל יכול להיבהל כשהוא שומע פתאום יריה, אבל זה רק לעודד את השחקנים. מה שהקהל לא עושה בכדי לעודד את השחקנים! ראיתי זקנות ש' בקושי עומדות על הרגליים, מסובכות בכל כוחן רעשנים עצומים.

חוץ מזה צריכים גם ללמוד איך שהא גלים מתנהגים אל השופט. שם אין התמרת מרות אצל הקהל לאחר החלטות השופט. כולם נעמדים דום לפניו, יש אליו רספקט. שופט באנגליה לא פוחד משום דבר. ושופט הקו, הליינמן, הוא בדיוק כמו השופט הי ראשי.

היה מקרה ששופט לא ראה טוב והליינמן עשה סימן בדגל למכת עונשין של 11 מטר. השופט תיכף קיבל את ההחלטה. אצלנו היו הורגים אותו על המקום.

מה שנכון הוא שלא רק הקהל שם איננו כמו הקהל אצלנו; גם השופטים הם אחרים. אם הכדור נשאר אצל שחקן שעשו לו פאול, לא עוצרים את המשחק. בכלל הם לא מצפצפים רק בגלל זה שיש להם צפצפה בפה.

עקנו בעברית

ת עניג ההסתכל במישחק כדורגל באנגליה. מה שטוב שם, שהם משחקים

חשבתי אולי יש פה זיוף, עד שקיבלתי עוד אחת.

רק עכשיו אפשר לגלות שזלמן קליאט רץ שבועיים אחרי פנינה שתיסע, מפני שקיבל טלגרמה מאמריקה: "אל תבואו בלי גלור". תשאלו את מי שאתם רוצים, כולם יגידו לכם את זה.

מי שלא היה עוד באנגליה, צריכים לש' לוח אותו לשם. וקודם כל צריכים לשלוח לשם את אלה שהולכים למשחקי כדורגל. יהיה שם הרבה מה ללמוד מהאנגלים. אלה שלא יכולים עכשיו לנסוע כדאי ללמוד מ' מה שהם שומעים או קוראים בעתונות.

נתחיל מההתחלה. שבוע לפני המשחק, כל אחד מקבל הביתה טבלה עם שמות הקבוצות המתמודדות. זה כמו הנחשון אצלנו. אבל שם לא חשוב אם אתה רוצה לנחש או לא רוצה, אתה מוכרח לקבל רשימה כזאת הביתה. החלטנו לכתב ביום השבת למשחק, בין קבוצת טוטנהאם מלונ' דון, לקבוצת ברנלי.

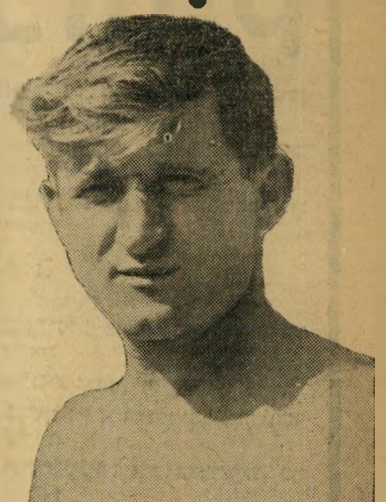
טוטנהאם זה רובע של יהודים. להגיע לשם זה לוקח שעות. לפני תחנות האוטו בוטים עמדו תורים של אלפים. כשבא אר' טובוס אף אחד לא נדחק ואף אחד לא צעק. כשהנג אמר שיעלו עוד שני אנשים, עלו בדיוק שניים והשאר חיכו לאוטובוס הבא. אצלנו, כשאני אומר באוטובוס: אין מקום ורוצה לסגור את הדלת, חמישה עוד מטפ' סים על המדרגה ושניים עולים על הגג.

ההתחרות עמדה להתחיל בעוד זמן קצר, אבל אף אחד לא התעצבן. כשאישי אחד נדחף בכל זאת בתור, עבר את כולם ונכנס לאוטובוס, אז אמרו: "הוא בטח ממהר..."

איך הם משחקים

ל כה אוטובוס באנגליה יש שתי קר' מות. בקומה ראשונה יושבים אלה ש' מעשנים ובקומה השניה אלה שמעשנים.

מאת שייע גלאזר

ב יום הששי האחרון הלכתי לבקר אצל אחי חיים, שמשחק כדורגל הפועל תל אביב. זאת לא הפעם הראשונה שאני מבקר אצלו, ולא הייתי מספר את זה. אבל קרה לי שם משהו שאי אפשר לעבור עליו בשתיקה.

שיחקנו בקלפים. איך שאנחנו משחקים, נכנסים אייבי אפטיין הבוס של הפועל תל אביב, והמאמן היוגוסלבי של הפועל, איובנצ'יק. אייבי רצה להציג אותי בפני איובנצ'יק ואמר: "זה שייע גלזר המפורסם שלנו". אבל איובנצ'יק שמע עלי עוד ביוגוסלביה.

הוא אדם מאוד חביב. דיברנו קצת בגר' מנית ושיחקנו קלפים. עוד לא עוברים חמשה רגעים והגיעה השעה 11, ואז אייבי אומר לאשתי ולי: "יש לי מכונה, בואו אקח אתכם הביתה". אמרנו לו: "לא, תודה, יש לנו מכונה שלנו".

המשכנו לשחק. אחרי שני רגעים אייבי אומר עוד פעם: "בואו, אני אקח אתכם במכונה שלי" נע' לבנו נורא. מה זה? הוא לא מאמין שיכול להיות שיש לנו מכונה שלנו? אבל אחרי רגע התברר כל העסק. אייבי ואובצ'יק בכלל לא באו אל אחי חיים לביקור. הם באו לעשות ביקורת אם הוא הולך לישון ב'11, ופשוט סילקו אותנו משם כשהגיעה השעה שילך לישון.

נכון שזה לא נעים שאנשים זרים מגרשים אותך מהבית של האח שלך, אבל אם תש' אלו אותי, זה דווקא בסדר. סוף סוף צריך ללמד כאן מה זה סדר. ואם מלמדים את השחקנים, למה שלא ילמדו גם קצת את הקהל.

אני נשאר בלונדון

ל פני שבועיים שיחקנו נגד מכבי נתניה בנתניה. כשעלתה הקבוצה המקור' מית על המגרש, כל הקהל קם על הרגליים ומחא כפיים. כשעלינו אנחנו, התחילו כולם לצעוק ברוף, כאילו שהיינו קבוצה ממצרים שבהא לדפול את היהודים. מול שלא ורקו עלינו אבנים. לפני זה, בפתח תקוה, כשמכבי פתח תקוה הלכו להפסיד, נהיה פתאום שקט כזה על המגרש כאילו לפחות הרגנו להם את כל השחקנים.

חזרתי רק עכשיו מסיר קצר בעולם. בדרך חזרה מאמריקה, כשכל החברה ממכבי חזרו לארץ, עשיתי להם שלום בלונדון ואמרתי: "להתראות במכביה". זה בטח הר' גיו אותם נורא. אבל זה היה מגיע להם מפני שעוד בהונגרינג אמרו כל התברה: "אשתך לא תיסע לחוץ לארץ ואתה תחזור אימינה". התחלתי אז לשלוח טלגרמות לארץ שאני חוזר כמו שניאור, ולא נוסע לאמריקה. התחילו לעוף טלגרמות לשם ובחזרה. כל החברה רצו לראות. בסוף קיבלתי טלגרמה מפנינה אשתי, באותיות לטיניות, אבל ב' מילים עבריות: "אני נוסעת".

פעולת הטעיה מבצע שחקן מכבי פתח תקוה עמיחי כרמלי. תקוה יעקב ויטוקר. ויטוקר, שהוטעה, לא מנסה ככל לתפוס את כשהוא בועט את מכת 11 המטרים לשער החרק ממנו. מכבי 9:1 ניצחה בתוצאה 2:1.

את התוצאה 1:2. זאת היתה התוצאה הסופית. היה זה יום גדול לשחקני מכבי פתח תקוה, שכולם, כמעט ללא יוצא מהכלל, הציגו את מלוא יכולתם במגרש. בחזרי ההלבשה חגגו את הנצחון בצהלות ובכדיחות ובנשיקות וחיבוקים עם אוהדים נלהבים.

יותר מכולם צהל אלי אהרונוב (19) מגינה הגבוה והשחרר של הקבוצה. אלי, המשרת כחייל בחיל האוויר ושהוא למעשה תושב תל אביב, משחק זו הפעם הרביעית בלבד בקבוצה הראשונה של מכבי. לפני זה שיחק בקבוצות הנוער והמילואים של מכבי וב' קבוצת גדיע ניסים.

נוצר אלי כיצד, לפני שנה וחצי, כשהחליט להצטרף לקבוצת הפועל פתח תקוה, הופיע למגרש הקבוצה בשעת אימון. "אורי קרני אמר לי בולול: תבא בערב ונזכר".

אלי ניגש ממגרש הפועל למגרש מכבי פתח תקוה, התקבל מיד לאימון, נשאר בקבר' צה.

השבוע, יכול היה אורי קרני רק להצטרף על שלא התיחס בשעתו ביתר ענין באופן השחרר. כי אלי אהרונוב, ששמר בצעיר אישי על חלוץ הפועל בועז קאופמן, היה אחד הגורמים הישירים לשבירת שורת החלוצים של הפועל פתח תקוה.

במסירות קצרות ומהירות על הארץ. המשחק הוא מהיר וחזק, וכל הזמן רק על הארץ. כשהמגן מקבל כדור, הוא לא נותן בזמנה לא חשוב לאן, אלא יעביר את הכדור במסי' רות קצרות. במשחק שראינו ניצחה טוטנהאם את ברנלי 2:0.

למדתי מהאנגלים שלא עומדים אף רגע, וצריכים כל הזמן לרוץ ולרוץ ולרוץ אחרי הכדור. התלהבנו מאוד מהמשחק והצטערנו שלא יכולנו לעודד את השחקנים, מפני שלא ידענו איך קוראים להם. בסוף נתנו להם שמות של שחקני מכבי תל אביב. לשוער קראנו בנדורי, לחלוץ ישראלי וכך הלאה. השכנים שלנו הסתכלו עלינו ברחמנות כ' ששמעו שאנחנו צועקים: "מרי ישראל!".

הספקנו עוד לראות את איברהים אליאול ואת המסדר בשארם אלישיך בטלביזיה, ו' חזרנו לארץ. עכשיו אני מרגיש שלאט לאט אני חוזר לפורמה ואני מקוה שלא אכזיב את האוהדים שלי. בכלל, אני חושב שהשנה יהיה מתח במשחקי הליגה.

אבל באמת, לא זה מה שמדאיג אותי. אני כבר לא רגיל לצעקות שצועקים פה ולאוויר של שנאה קבוצות לא אהודות. צריך שגם הקהל יחזור קצת לפורמה.